

Expedice 2021

aneb

... jak se dá nedojet...

Nejdříve pozvánka:

**Pozvánka na
Expedici
2021
aneb**

... je na čase uniknout
Covidu...

Expedici

Tentokrát

2021

Těm, co o to ještě stojej dáváme na vědomí, že se i tento rok koná senzační výjezd po naší domovině. V duchu letošních námětů, které se vážou k řekám, potokům a vůbec vodním tokům, si letos sjedeme tři významné řeky. Na kolech. Vám, kdo máte pochybnosti o našem duševním zdraví doporučuji nahlédnout do letošních zpráv, ze kterých snad pochopíte.

Pojed' tedy i ty zjistit, jak to vypadá, když se jede voda na kole.

Na této cestě, jako konečně na všech předešlých, zažijeme nepochybně spoustu neuvěřitelných věcí.

Takže jak na to:

Kdyže?

Tato Expedice propukne **8.8.** a skončí **22.8.** to celé v roce **2021.**

Sraz je určen na 07.00 hodin na Hlavním nádraží, na obvyklém místě. Návrat se předpokládá onoho 22.8., kam, bude určeno během dojezdu.

Kdeže?

V neděli v místě srazu proběhne naložení do vlaku. V 07.28 nám to jede. Pokud všechno vyjde, vysypou nás v Třeboni krátce po deváté.

Pak už to bude jen na našich silách.

Z Třeboně to vezmeme kolem Světa a napojíme se na první z řek – Lužnici.

Až ji sjedeme, přesuneme se na Moravu. Jestli po svých za den a půl, nebo velmi složitě za den vlakem, se rozhodneme na místě. Pro ty, kteří nemohou v tomto čase, nebo je Lužnice nezajímá, je připraven druhý sraz na nádraží ve Veselí nad Lužnicí. Pochopitelně po telefonickém kontaktu. Pokud ke kontaktu nedojde, vůbec do Veselí zajíždět nebudeme. Týká se i ostatních srazů.

Další sjíždění se bude týkat Dyje. A to od pramene Moravské Dyje. Následný náhradní sraz bude na nádraží v Břeclavi. Odtud bude přesun k prameni Želivky na Vrchovině. I tady je připraven sraz, a to na nádraží v Třebíči.

Jakmile zdoláme také tento vodní tok, zbývá návrat do Prahy. A tady se uvidí, jestli po svých nebo vlakem. Ten, koho by zajímal jen tento přejezd po svých, může zavolat a sejdem se na nádraží ve Zruči n.S. A pak už jen do Prahy, do Podolí, do lékárny, do ...

Jakže?

I letos na kolech (jízdních). A to tak, že „na těžko“. Tedy spát se bude, kde to půjde (někdy i jinde), stravovat se budeme částečně z vlastních zásob doplněných o místní kořínky a kobyly. Ty budeme doplňovat průběžně.

Pročže?

Protože bagr bez vody nehrabe. Kromě toho chceme vypadnout od lží kolem Covid 19.

Za kolik že?

No tak tohle stanovit byl pěkný oříšek.

Tedy celková suma bez pojištění činí **7.000,- Kč**. Za předpokladu že se moc nerozežereme, nebo nebudeme jinak rozmařilí.

Přesněji později.

Co s sebou?

Všechno, co úplně vyplní prostor bagáže a je co nejtěžší. Jinak to nemá cenu. Pak by to sneslo kolo s bagáží, nákej ten doklad totožnosti, doklady o Covidu, náhubek atd.

A kromě toho:

<u>Pro všechny:</u>	
Předmět	Použití
jízdní rukavice	<i>Abychom mohli jednat v rukavičkách</i>
trička s krátkými rukávy	<i>pokud nemáte jednu ruku dlouhou</i>
trika s dlouhým rukávem	<i>délky odpovídající opět délce rukou</i>
spací souprava	<i>na izolaci člověka od nočního chladu</i>
šustáková bunda	<i>na izolaci člověka od větru a deště</i>
kraťasy	<i>nezaměňovat se zkratky</i>
dlouhasy	<i>dlouhé kraťasy</i>
spodní prádlo	<i>ňáký trenýrky mít musíš!</i>

ponožky tlusté i tenké	<i>na odpuzování komárů a jiné havěti</i>
plavky	<i>do vody</i>
ručník	<i>do sucha</i>
kapesníky	<i>na mávání při loučení</i>
šátek	<i>na mávání při vítání</i>
brýle sluneční i čiré	<i>oboje - protože brejle se bez brejlí špatně hledají</i>
vhodná obuv	<i>čím vyšší kramflek, tím líp</i>
mycí potřeby na člověka	<i>škrabky, kyseliny, dynamit...</i>
spacák	<i>na odložení těla na noc</i>
karipříbuzný	<i>karitchýni nechte doma</i>
ešus	<i>ať je v čem jídlo připalovat</i>
lžíce, lžička, vidlička	<i>předmět na dopravování potravin do tlamičky</i>
flašky	<i>s vodou, flaška Vizoura a jiné flašky</i>
vařič + náplň	<i>na výrobu tepla</i>
zapalovač	<i>neplatí pro skauty</i>
KáPéZetka	<i>platí nejen pro skauty</i>
nůž	<i>až ulovíme mamuta</i>
otvírák	<i>neulovili? Ttak ať se dostanem do konzerv a flašek s vínem</i>
toaletní papír	<i>na úpravu večerní toalety</i>
papír, tužka	<i>na dopisy, závěti a jiné dokumenty</i>
provázky a řemeny	<i>na nouzové připevňování čehokoliv</i>
peníze	<i>bez peněz do hospody nelez!</i>
doklad totožnosti	<i>své babičky z otcovy strany</i>
průkaz pojištěnce VZP	<i>pakliže jsi u nich pojištěn(a)</i>

<u>Pro nositele doupat:</u>	
ležák	<i>Plzeňský</i>
tepelný štít	<i>k obraně proti zimě/horku</i>
šňůry kotevní i křížové	<i>na sušení prádla</i>
kolíky	<i>od kytary</i>
plachta	<i>až budu mít vítr v zádech</i>
pobočné světlo	<i>na pohlcování tmy</i>

<u>Doporučujeme:</u>	
foťák a výměnná úložiště	<i>jinak nám to nikdo neuvěří...</i>
dostatek igelitových sáčků	<i>nenecháváme bordel v lese</i>
společenské hry a hudební nástroje	<i>kuželky, piano, rumbakoule,</i>
míče, komické převleky a písne	<i>do nepohody</i>

<u>Pro navigátory:</u>	
GPS navigaci	<i>S mapou centra Nikaragui 1:10 000 000</i>
dalekohled	<i>na pohled zpět</i>
busola, kompas, sextant	<i>k ničemu</i>

<u>Pro ekology:</u>	
Chemie mycí na člověka	<i>Kolekce Shauma</i>
Chemie mycí na nádobí	<i>Savo proti plísním</i>
Chemie mazací proti slunci	<i>Ropný produkt</i>
Chemie mazací na řetěz	<i>Derivát ropného produktu</i>
Chemie mazací proti hmyzu	<i>Nezkoušený na živém hmyzu</i>
Chemie nanášecí na hojení	<i>Odbouratelný za 300 let</i>

Toto vybavení mějte v dostatečném množství, abyste to mohli případně půjčovat kamarádům, kteří stoprocentně nejméně polovinu věcí zapomenou doma. Pak to všechno zabalit nejprve do igelitových tašek a pak při pokusu naskládat to do bágů zjistit, že to tam za nic na světě nejde narvat. Tak to zase celý vybalit a něco zredukovat (např. počet ponožek, podprsenek apod.) a pokus vecpat to dovnitř opakovat do té doby, až celá halda krámů zmizí uvnitř bágů (včetně bágů předních) a ty neprasknou.

Na závěr kudyže a kamže:

Expedice 2021 díl 1 - Řeka Lužnice

Termín: 8.8. – 22.8. vícedenní – Expedice

Celková délka: 124 km

Mapa: <https://mapy.cz/s/pozejerepe>

Sraz: 7:00 Hlavní nádraží

Odjezd: 7:28, Praha Hl.n. – 9:49 Třeboň

<https://idos.idnes.cz/vlaky/spojeni/prehled/?p=MqbeLSwxDStLnjWg1QVpMgQ9FMxw4y7is2wONqdvupiAx3>

1 nocleh: mezi body 16 a 17

Ostatní noclehy: dle možností

Cestou:

Zámek Třeboň

Hrad Soběslav

Rozhledna Svákov

Památky Tábor

Zřícenina hradu Příběnice

Zřícenina hradu Dobronice

Památky Bechyně

Zámek Mitrovicz

Soutok Vltava – Lužnice

vstup:

zpoplatněný

omezený

volný

??

volný

zpoplatněný

??

omezený

volný

Pokračování: Expedice 2021 díl 2 Přejezd Lužnice – Dyje

Logistika:

Veškeré potraviny s sebou, **dle dohody** teplé obědy a večere námi vařené ze zásob, snídaně teplý čaj + něco.

Pozor, nutná zásoba vody!

Expedice 2021 díl 2 - Přejezd Lužnice – Dyje

Termín: 8.8. – 22.8. vícedenní – Expedice

Celková délka: 100 km

Mapa: <https://mapy.cz/s/madokanoho>

Příjezd: Dle časových možností – z 1. části, řeka Luž

Sraz: Týn nad Vltavou (čas po tel. upřesnění)

Odjezd: Dle časových možností

Noclehy: dle možností

Cestou:

Soutok Vltava – Lužnice

Zámek Týn n. Vlt

Vltavotýnské podzemí

Soběslav hrad

Zámek Dírná

Zámek Červená Lhota

Zámek Nová Včelnice

Zámek Žirovnice

Hrad Roštejn

Pramen Moravské Dyje

vstup:

volný

omezený

zpoplatněný

omezený

nepřístupný

zpoplatněný

nepřístupný

zpoplatněný

zpoplatněný

volný

Pokračování: Expedice 2021 díl 3 řeka Dyje

Logistika:

Veškeré potraviny s sebou, **dle dohody** teplé obědy a večere námi vařené ze zásob, snídaně teplý čaj + něco.

Pozor, nutná zásoba vody!

Nebo celé nahradit vlakem Veselí nL – Třešť

<https://idos.idnes.cz/vlaky/spojeni/prehled/?p=MqbeLSwIjeN59F2eESFz.OqWxoENUL2yqHAKjWJvD8tJUSmUaImLzCQPLmIFbcGH.VvteZruNOjts7QT22TIK00PdvoyvUxDNsC4D9EYL2fy4zn5.OaljA-->

Expedice 2021 díl 3 - Řeka Dyje

Termín: 8.8. – 22.8. vícedenní – Expedice

Celková délka: 222 km

Mapa: <https://mapy.cz/s/nomavamoho>

Příjezd: Dle časových možností – z 2. dílu, přejezd

Sraz: Třešť (čas po tel. upřesnění)

Odjezd: Dle časových možností

Noclehy: dle možností

Cestou:

Pramen Moravské Dyje

Zámek Dačice

Zámeček Janovské údolí

Zámek Písečné

Klášter Bosých Augustiniánů

Zřícenina hradu Freštejn

Zámek Vranov n.D.

Znojemský hrad

Znojenské podzemí

Rozhledna U křížku Drnholec

Muzeum Dolní Věstonice

Janův hrad L.V. areál

Soutok Morava – Dyje

vstup:

volný

zpoplatněný

nepřístupný

nepřístupný

nepřístupný

volný

zpoplatněný

omezený

zpoplatněný

volný

zpoplatněný

zpoplatněný

volný

Pokračování: Expedice 2021 díl 4 Přejezd Dyje – Želivka

Logistika:

Veškeré potraviny s sebou, **dle dohody** teplé obědy a večere námi vařené ze zásob, snídaně teplý čaj + něco.

Pozor, nutná zásoba vody!

Expedice 2021 díl 4 – Přejezd Dyje – Želivka

Termín: 8.8. – 22.8. vícedenní – Expedice

Celková délka: 195 km

Mapa: <https://mapy.cz/s/nanapahamu>

Příjezd: Dle časových možností – z 3. dílu, řeka Dyje

Sraz: Břeclav (čas po tel. upřesnění)

Odjezd: Dle časových možností

Noclehy: dle možností

Cestou:

Zámek Mikulov

Jeskyně Tuřid

Skálky Jižní Moravy

Nový zámek Jevišovice

Zámek Hostim

Zámek Jaroměřice nad Rokytnou

Klášteř Nová Říše

Zámek Telč

Vyhlídková věž kostela Počátky

Pramen Hejlovky (Želivky)

vstup:

zpoplatněný

zpoplatněný

volný

omezený

nepřístupný

zpoplatněný

Zpoplatněný

omezený – rekonstrukce

zpoplatněný

volný

Pokračování: Expedice 2021 díl 5 řeka Želivka

Logistika:

Veškeré potraviny s sebou, **dle dohody** teplé obědy a večere námi vařené ze zásob, snídaně teplý čaj + něco.

Pozor, nutná zásoba vody!

Nebo celé nahradit vlakem Břeclav– Třešť

<https://idos.idnes.cz/vlaky/spojeni/prehled/?p=MqbeLSwIjeN1h.gNeZ6HGtT7IjCXkaiw9p.PxetjngKrZ56Ko.T6d8Ezvlg6m1u3NGbKT8cDy7fDQYqEyMJRUg8.8WF5w6v8cGRxCxecn5wDWXkzibFfx0yL6k6nKqQdzd7HwENF9opZq2XKZblXHDb7gdf9cs1melks7atNu.I->

Expedice 2021 díl 5 – řeka Želivka

Termín: 8.8. – 22.8. vícedenní – Expedice

Celková délka: 97 km

Mapa: <https://mapy.cz/s/pesoporuru>

Příjezd: Dle časových možností – ze 4. dílu, přeje:

Sraz: Zruč n.S. (čas po tel. upřesnění)

Odjezd: Dle časových možností

Noclehy dle možností

Cestou:

Vodní díla na řece Želivce

Zámek zruč n.S.

Soutok Sázava - Želivka

vstup:

vesměs nepřístupná

zpoplatněný

volný

Pokračování: Expedice 2021 díl 6 Přejezd Želivka – Praha

Logistika:

Veškeré potraviny s sebou, **dle dohody** teplé obědy a večere námi vařené ze zásob, snídaně teplý čaj + něco.

Pozor, nutná zásoba vody!

Expedice 2021 díl 6 – přejezd Želivka - Praha

Termín: 8.8. – 22.8. vícedenní – Expedice

Celková délka: 85 km

Mapa: <https://mapy.cz/s/fosujamefu>

Příjezd: Dle časových možností – z 5. dílu, řeka Želi

Sraz: Zruč n.S. (čas po tel. upřesnění)

Odjezd: Dle časových možností

Noclehy: dle možností

Cestou:

Zámek Kácov

Zámek Rataje n.S

Sázavský klášter

Tvrz Královice

Zřícenina tvrze Dubeč

vstup:

nepřístupný

příležitostný

omezený

nepřístupný

volný, nezajímavé

Logistika:

Veškeré potraviny s sebou, **dle dohody** teplé obědy a večere námi vařené ze zásob, snídaně teplý čaj + něco.

Pozor, nutná zásoba vody!

Nebo celé nahradit vlakem Zruč n.S. – Praha hl. n.

<https://idos.idnes.cz/vlaky/spojeni/prehled/?p=MqbeLSwIjePsEaWrBiB10HWqmM7d26jPd8S4.6KPFcUx.v5QR2co7hgObXP0VHDo8mAFJwiRF7RjR5pWo5qJ9uRl83FVfJtseNV5wTIPuTdjsn4MWiMow-->

Pokud vás zajímají mapy, pak je najdete na:

[www.hellstourclub.eu/nejbliži akce/Trasa](http://www.hellstourclub.eu/nejbliži_akce/Trasa)

nebo si mobilem načtete QR kódy u jednotlivých popisů tras.

A teď už zbývá jen s námi vyjet. Sejdeme se na srazu, už se na vás těším.

8.7.2021 Dig.

Expedice 2021

8.8. - 22.8

Díl první – podél Lužnice

Sraz je na Hlaváku. A teda nekřesťansky brzo. V sedm ráno.

Já vstávám v šest abych to v klidu stihl a zbyla mi rezerva pro případné nesrovnalosti. Dig.

Já jsem se opět vzbudila bez budíku a to už v pět. Metro ten den kupodivu jelo, takže ráno nebylo žádné mimořádné překvapení. O celé Expedici se to ovšem říci nedá... Ale nepředbíhejme. Lek.

Přejezd na nádraží v proběhl v naprostém klidu. Kopec ve Francouzské byl namáhavý standardně, zbytek přejezdu nepřinesl nic zajímavého. Na místě srazu jsme byli před sedmou. Já a Lenka. Ostatní vzdali. Lenka bublá cosi o nespolehlivých individuích.

Co se přepravy týká, je tu překvapení - vlak už je přistaven. Další překvapení - eskalátor na nástupiště funuje. Vlak je prázdný, má služebák, řazení odpovídá plátku na nástěnce. Za chvíli přišla posádka vlaku, v naprosté pohodě máme naloženo a v 7:28 opravdu odjždíme.

A Od teď si povídáme a vyprávíme. Samozřejmě. Přes dva měsíce jsme se neviděli.

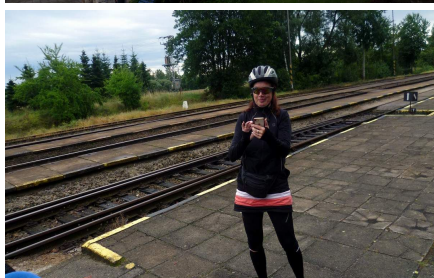
Brzdíme do nějaké stanice. A hele Třeboň.

Dig.

Ani netuším, jak jsme se zde tak rychle ocitli

Lek.

Vystupujeme pohotovostně. Je to tu malé a na vedlejší koleji stojí vlak, který nám překáží a navíc má právě teď odjet. Než jsme se s celým herberkem dopravovali ke služebáku bylo Lenčino kolo už venku a moje před sundáním. Tehdy přiskočil výpravčí a velmi rychle nám pomohl vše odklidit až za první kolej. Hned na to vypravil náš rychlík a jakmile se rozjel dal pokyn k odjezdu i druhému vlaku. Za pár sekund jsme na celém nádraží sami.

Nasrojlili jsme kola, pozapínali techniku a vypravili se na první metry Expedice 2021.

Technická data:

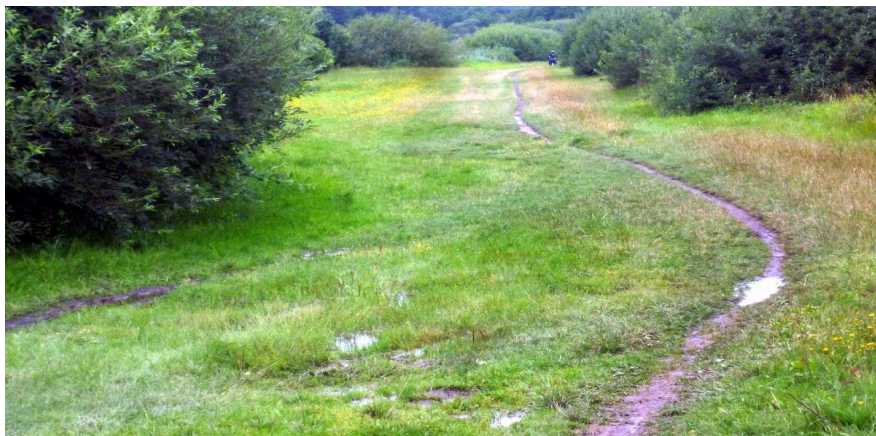
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	214	0	0	17

První zastávka byla v Penny na nákupu potravin a tekutin na dnešek. A pak přes centrum na Cestu kolem Světa. Je pod mrakem, teplota v pořádku, jede se pěkně.

Dig.

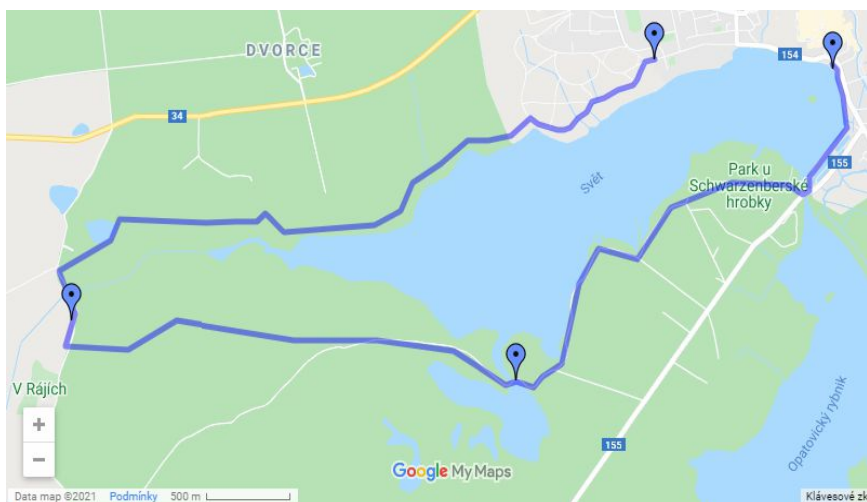
Až na to mokro všude. Po veřejším vydatném dešti a několika deštích předešlých, půda nestačila vsáknout veškerou vodu.

Lek.

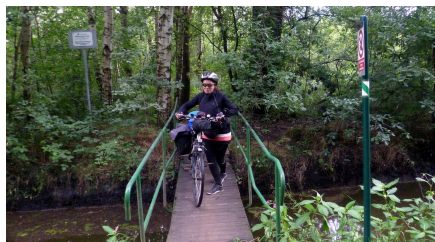
V hlubším minulu jsem se Šnekem plánoval cestu kolem světa. Výpočty ukázaly, že to bude na pět let. S Lenkou jsme to zvládli za dvě hodiny i s pivem u stánku.

Cesta kolem Světa.

Tedy kolem rybníku Svět:

Pak nás navigace vyvedla z města a nastal krásný klid. Jízdu jsme si užívali do okamžiku, kdy jsme vjeli do terénu. Všude je spousta vody. Paní, se kterou jsme se dali do řeči u Penny řikala, že včera se tudy prohnal velmi silný déšť. Ano i v Praze pršelo více než je obvyklé. Zatímco přebytečná voda v Praze otekla kanalizací pryč, tady zůstala kam dopadla. Jízda je velmi obtížná. Pod hladinu není vidět a tak nevíme jestli tam není připravena nějaká past. A většinou je. A když je přibližně vidět cesta, je na ní bláto a to velmi klouže. Na pohyb a udržení kol ve svislé pozici vynakládáme velmi mnoho sil.

Po 13té hodině jsme se dohodli na obědě. Letos to buddeme dělat s jídlem trochu jinak. Doba po kovidová s sebou přinesla brutální zdražování. V televizi uklidňují národ, že jde přibližně o 10 procent. No nevím, asi neumím počítat, ale zdražení ze 150 na 300 mi zní jako 100 procent.

Takže bude to takhle: snídaně ze zásob, oběd ze zásob, večere v hospodě. Tak teď obědváme v kryté autobusové zastávce. Přehání se přes nás přehánka a vydatně doplňuje hladiny kaluží.

Jakmile se přehnala dali jsme se na cestu. Ano, všude je mokro, teplota je na bundu, ale jede se lépe než před obědem.

Jediné místo v Čechách, kde mohou mít kecy... v čem?

Cesty jsou kultivovanější. A z ničehonic jsme minuli ceduli Soběslav. Ted' přší. Dá se jet ale otravuje to. Držíme se trasy a pokračujeme podél Lužnice. Minuli jsme dětský tábor a za pár metrů vzdáváme. Přší už hodně, do dalšího místa, kde by se dalo povečeřet, případně si ustlat, je daleko, navíc deštěm, mokrem a bahnem. Vracíme se do Soběslavi do kempu.

Jsmo mokří a trochu od bahna. Pořád přší, ale u bufetu je velké kryté prostranství se stoly a lavicemi. Tam unikáme před deštěm. Má to tu i své nevýhody. Tak třeba je tu neskutečný kravál. Kolem se batolí, nebo pobíhá kolem 20ti dětí v různém stádiu rozpuku. A jak jsou nadšeny, že se ještě nemusí do pelechu, jsou jak utržené od řetězu. Rodičové povětšinou vzdali usměrňování a sami se sklídňují průhlednými nápoji. A jak se tak přes všechny ty pobíhající hlasité ratolesti neslyší, také přidávají na hlase... Co se dá dělat. Je to daň za sucho a něco k jídlu.

4 ks Bramboráky 56,- Kč	200g Smažený Olomoucký Tvarůžky, hranolky 109,- Kč	1 ks Klobása na grilu, hořčice, křen, pečivo 78,- Kč
200g Smažený Hermelin v housce 68,- Kč	100g Smažený Hermelin v housce 68,- Kč	170g Velký kynutý knedlík sypaný mákem, vanilk. om. 91,- Kč
3 ks Smažený vepřový řízek, hranolky 114,- Kč	3 ks Michaná vajíčka na cibulce, pečivo 62,- Kč	150g Smažený kuřecí řízek, hranolky 109,- Kč
kečup/tatarská omáčka 58,- Kč		150g Smažený vepřový řízek, hranolky 104,- Kč

TJ Spartak Soběslav, z.s., IČO: 46632191, DIČ: CZ46632191
Nová ul. 401/1, 392 01 Soběslav, tel. 381521220, kemp tel. 608069551
e-mail: info@spartaksobeslav.cz, www.spartaksobeslav.cz,
registrace u KS Č. Budějovice pod spis. zn. L33

UBYTOVACÍ PRŮKAZ - KEMP STVRZENKA Č.

* 002188

Přijmení a jméno **HAJEC MILAN**

Bydliště **ŽP VZTOVICE 1424/29** nar. **11.10.1967**

Číslo o.p. - c.p. **10.069.639** vůz SPZ **1**

Příchod **9.9.2011** odchod **9.9.2011**

Druh ubytování - služby	Počet dnů	Množ. osob	Množ. zvířat	Denní sazba	DPH %	Kč celkem
4-lůžková chata č.						
Motorové vozidlo						
Přívěs						
Vlastní stan	1	1	1	70		70
Dospělí	1	2	2	70		140
Děti						
Meničoučet					15	110
Poplatek za přechod ubytování - MÚ	1	2	2	60	0	120
Celková částka k zaplacení						190

Soběslav dne **9.9.2011** TJ SPARTAK SOBĚSLAV
KEMP, ul. Nová 401/1, 392 01 SOBĚSLAV
tel.: 608 069 551, e-mail: info@spartaksobeslav.cz
DIČ: CZ46632191 IČO: 46632191

K večeři jsme si ze širokého výběru smažeností vybrali žebra a dvě piva. Částečně si u mě spravili reputaci. Pivo nezkazili a žebra měli vařená, ale výborná.

Po večeři jsem nás přihlásil k noclehu. Doupe jako stan a dvě osoby k tomu. Našli jsme si místo co nejdál od bufetu. Bohužel i sem doléhá řev dlouho do noci, nebo spíš do brzkého rána což mě několikrát vzbudilo. Nejhorší je ženskej ječák, který se nejen opilecky směje a hihňá, ale také překřikuje celou společnost.

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Soběslav	48,6	281	66,3	12,5	18 - 14

Ráno 9.8. pondělí

Budíme se v půl sedmé. V kempu je klid a úplně ticho. Neprší. Dig.

Ráno jdu na obhlídku okolí. Fotím zejména řeku Lužnici:

Je to pravobřežní přítok Vltavy. S délkou 208 km odvodňuje území o rozloze 4234,65 km, průměrný průtok činí 24,3 m³/s, oproti ostatním jihočeským řekám má však velmi malý spád a teče pomalu. Relativně zachované přírodní koryto horního toku s četnými meandry působí díky rozlivům jako velký polder, který výrazným způsobem snižuje povodňovou vlnu dále po toku.

Lek.

Provádíme ranní opatření včetně Lenčina nového uspořádání věci v báglech. Když jsme u toho, nějak se nemůžeme do bagáže srovnat. Máme stejně, nebo méně nezbytností jako na Expedici v Polsku, ale do bágli se to ne a ne rozumně vejít. U mě je to pochopitelné, nemám s sebou přední bagáž, ale Lenka to má objemově úplně stejně. Tak to jen takový postřeh.

Odjíždíme. Nejříve do města za nákupem zásob a pak zpět na trasu.

Ano, proběhlo, a tak odjíždíme slunečným dopolednem. Vracíme se na trasu. Projíždíme ten kus, který jsme včera vzdali. Teď je to tu pěkné. Většina vody se vsákla, něco steklo do řeky, něco odpařilo slunce, jede se fakt líp než včera.

Po hodině pohodové jízdy vesměs terénem jsme v oblasti pískoven v Roudné. A zrovna sjíždíme kopeček. Nic není v cestě, ani voda, ani bláto ale Mašinka je nějaká nestabilní, a co víc, špatně se ovládá. Ano, je to tu, píchnul jsem. Nejsem rád, ale jsme natolik technicky vybaveni, že zastávka nebude stát za záznam.

Omyl. Stáli jsme hodinu a třičtvrtě. Zradila technika. Máme s sebou dva úplně nové stejné kompresory. Před odjezdem jsem tím svým dotáhl obě kola na plný tlak. Všechno fungovalo. Teď ne. Nemůžu přijít na to, proč to nechce foukat. Pořád se motám kolem připojovacích redukcí k ventilům. Nakonec to vzdávám a hustím ručně, Lenčinou pumpičkou. Ještěže ji nestihla z kola sundat jako nepotřebnou.

Jedeme dál. Je slunečno, pohybujeme se terénem a už se nám to nelíbí. Voda, bahno, kořeny, klouže to. Změna trasy, jedeme po silničkách paralelních se silnicí první třídy č. 3. A hele, jsme ve Veselí n.L.

Je tu malá hospůdka. Nejdříve dáváme chladící pivo,

potom oběd. Ano, porušili jsme potravinovou kázeň, ale proto, že je tu levno. Já mám květák s hranolkama, Lenka smažák. No, příště si to nedám. Ani za tyhle peníze.

Jedeme dál. Za pár velmi pohodových, asfaltových kilometrů jsme v Táboře. Projíždíme místy, která dobře znám, postup je výborný. Ale nastala chyba v komunikaci. Tady je zajímavé jen centrum a tak vyjmenovávám co tam všechno je. Lenka říká, že tady už byla. A když jsem odhalil velmi příkré, dlouhé stoupání plné jednosměrek k těmto atrakcím, řekla, že jí to za to nestojí. Ok, pojedeme stejné stoupání, akorát na druhou stranu po trase.

Stoupání bylo fakt hnusné. Já jsem ho dal. Lenka taky, ale pěšky. Nevadí, pod vrcholem byla zastávka s lavičkou ve stínu a tam jsem čekal v leže. Přišla, odpočinula a stoupáme dál. Je vedro. Zalezli jsme do lesa a zase bahno, voda, šutry, kořeny, mokro.

Na lesní odbočce vzdáváme. Naším směrem je potok a za ním mokrá jílová stěna nahoru. To nemáme.

Jednak nemám zdání jak se dostat přes vodu a jednak podle mapy to takové bude ještě 9 kilometrů. Změna trasy, pokračujeme rovně, nahoru na silnici. 3 km.

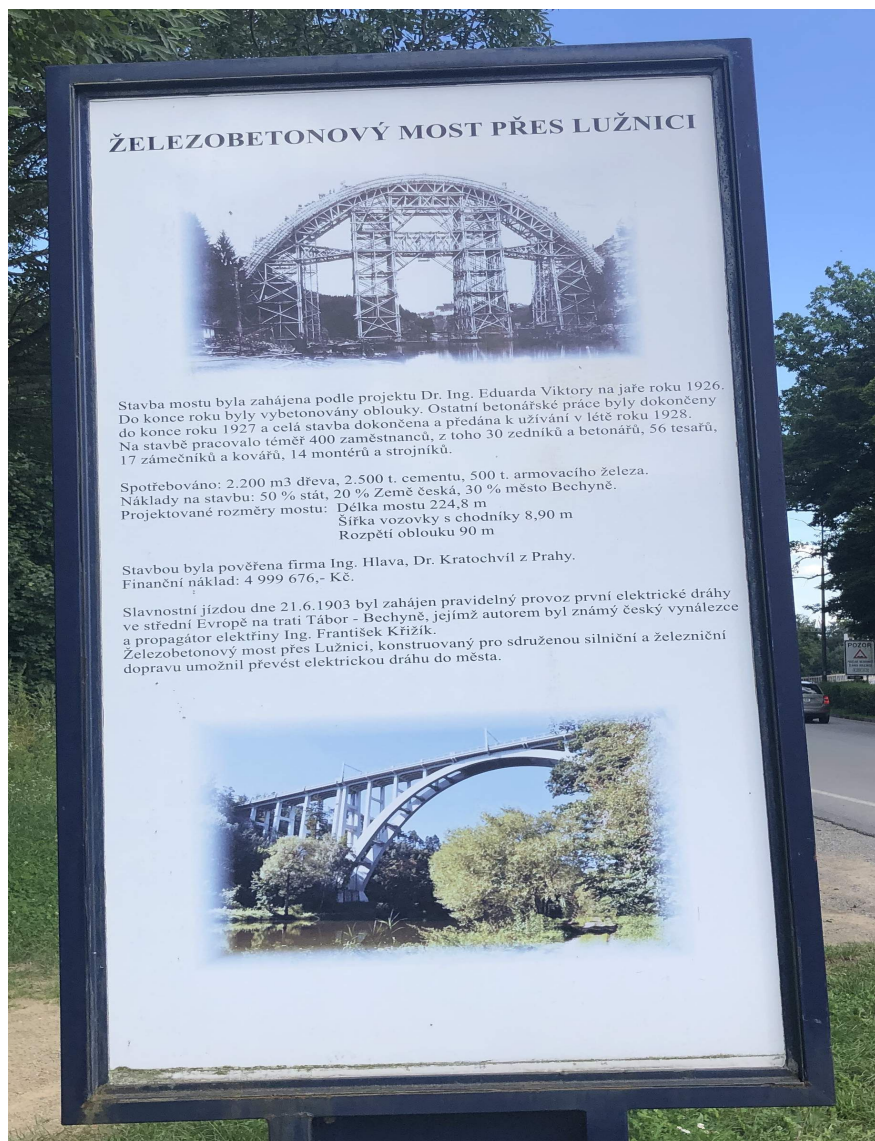
Hrozně. Bláto tak hluboké, že když kolo zapadlo, zůstalo stát.

Stojí to spoustu sil a manévrování, abychom se pohybovali dopředu vytýčeným směrem, donutili k tomu i kola a hlavně sami nezapadli. Párkrát bylo namále.

Silnice. A teď pohodových 12 km do Bechyně. Sice horizontální vlnky, ale hlavně se sklonem dolů.

A jsme tu. Přejeli jsme most s kolejiemi pro vlak a něco si o něm přečetli.

ŽELEZOBETONOVÝ MOST PŘES LUŽNICI

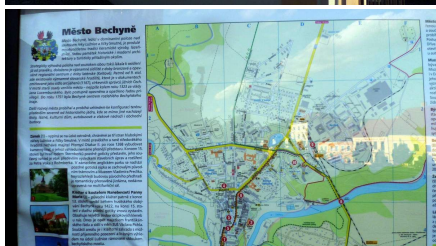
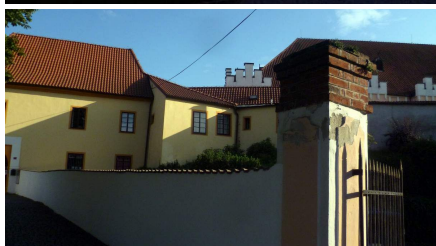
Stavba mostu byla zahájena podle projektu Dr. Ing. Eduarda Viktorý na jaře roku 1926. Do konce roku byly vybetonovány oblouky. Ostatní betonářské práce byly dokončeny do konce roku 1927 a celá stavba dokončena a předána k užívání v létě roku 1928. Na stavbě pracovalo téměř 400 zaměstnanců, z toho 30 zedníků a betonářů, 56 tesařů, 17 zámečníků a kovářů, 14 montérů a strojníků.

Spotřebováno: 2.200 m³ dřeva, 2.500 t. cementu, 500 t. armovacího železa.
Náklady na stavbu: 50 % stát, 20 % Země česká, 30 % město Bechyně.
Projektované rozměry mostu: Délka mostu 224,8 m
Šířka vozovky s chodníky 8,90 m
Rozpětí oblouku 90 m

Stavbou byla pověřena firma Ing. Hlava, Dr. Kratochvíl z Prahy.
Finanční náklad: 4 999 676,- Kč.

Slavnostní jízdou dne 21.6.1903 byl zahájen pravidelný provoz první elektrické dráhy ve střední Evropě na trati Tábor - Bechyně, jejímž autorem byl známý český vynálezce a propagátor elektřiny Ing. František Křižík.
Železobetonový most přes Lužnici, konstruovaný pro sruženou silniční a železniční dopravu umožnil převést elektrickou dráhu do města.

A pak na prohlídku města. Nejdříve do hospody na Démona (pivo značky Démon) a pak za kulturou a nákupy. Docházejí provozní potraviny. Lenka prošla centrum, všechno nafotila a prohlásila, že se jí tu moc líbí. Dig.

Tak tedy Bechyně skutečně stojí za vidění. Jedná se o město v okrese Tábor v Jihočeském kraji, 19 km jihozápadně od Tábora na soutoku Smutné a Lužnice. Žije zde přibližně 5 000 obyvatel. Město je známé výrobou keramiky a lázněmi. Historické jádro města je od roku 1990 městskou památkovou zónou a já ho celé pro vás nafotila. Lek.

A teď někam na noc. Nejde jinak, než kemp. Všude jsou kopce a hlavně mokro a bahnito. Chtěl jsem ten vodácký dole pod mostem, ale on už neexistuje. Byl tam dle místních skoro padesát let. Před nedávnem ho nechali zrušit debilní ekologové! Prý tam mají nějakého čolka. Chtěl bych ho vidět!

Našel jsem jiný 9 km daleko. Cesta k němu je nejdříve do kopců a pak dolů. Téměř volným pádem. A jsme u řeky. A zase voda, bahno, kluzký povrch. Prostě špatně. Jsme hodně unavení, ale dojeli jsme až do kempu. Ubytovali

jíme se. Je to tu velký luxus. Všechno krásně upravené, sprcha, čisté WC a hlavně klid. A to přesto, že si kus od nás hraje tlupa děcek s nějakým dospělákem, a dle zvuků vyvádějí pěkně piškuntálie. Než jsme připravili koupě, je tu čas večeře. Pojedli jsme a začalo se stmívat. Dneska si budeme poprvé před spaním čist. Máme s sebou několik knížek. Lenka pověsila na kotevní šňůru na místo, kde je to zvykem svoje světýlo s tím, že je to příprava na večerní čtení a šla vyzkoušet, jestli zdejší voda ve sprše dokáže smýt špínu a bláto, které na nás ulpělo za celý den. Také jsem to zkusil a teda šlo to opravdu blbě. Po návratu zalejzáme a Lenka rozsvítila světýlko. Tou dobou už vedle visel můj výpravní lustr. A jak se tak přehrabovala v nějakých věcech, Rozsvítil jsem můj výdobytek techniky. Najednou bylo světla jak ve dne. Lenka vzlédla, ale žádný údiv. Už je na takováto překvápka zvyklá. Pronesla jen něco ve smyslu, že: Anebo tak. Pak jsme zalezli a začalo čtení nové knihy.

Dig.

Vybrala jsem na výpravu něco pro pobavení o věčném rozdílu - jak přemýšlí žena a jak muž. Prostě rozdíl mezi ženským a mužským způsobem myšlení. Ženy jsou holt z Venuše a muži z Marsu... Dané nikdy nebylo a nikdy nebude jinak a kniha úsměvně a s nadsázkou pojednává o těchto rozdílech v ženském a mužském myšlení.

Lek.

Bylo to zajímavé, poučné a zábavné, ale jen dvě kapitoly. Pak už jsme vůbec nemohli. Ke čtení jsme otevřeli vínko. Jenomže každý zvládl dva malé loky a konec. Už fakt nemůžem.

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Koloděje	55,4	348	66,7	13,5	26 - 7,5

Ráno 10.8. úterý

Probudili mě motorkáři krátce po šesté. Pak nějaký idiot mlátil dveřma u auta. Na to nastartoval a tůroval motor. A pak se vzbudila Lenka a začaly ranní činnosti.

Dig.

Účtenka U850						Strana 1 z 1	
Daňový doklad						10.08.2021	
Camping Prima***, Koloděje nad Lužnicí 6, 37501 Týn nad Vltavou, Tel.: +420725025075, info@campingprima.cz, www.campingprima.cz						Od: 09.08.21	
Provazovatel: CR Camping, s.r.o., Národních hrdinů 290, 19012 Praha 9, DIČ:CZ25600648, IČ:25600648						Do: 10.08.21	
Lenka Kruntořádová						D/N: 1	
Jablonecká 719/1							
252 28 Praha							
Česká republika							
Služba	Cena za jedn	Sleva	Cena	J D/N	Sazba	Celk. cena	
dospělá osoba (nad 18 let)	130,00		130,00	2 1	10%	260,00	
místo (P 15)	70,00		70,00	1 1	10%	70,00	
Celkem za služby:						330,00	
poplatek obecnímu úřadu		16,00		1 1	0%	16,00	
Celkem k úhradě:						346,00	
(EUR):						14,00	
Rekap. DPH 10.08.2021							
Sazba	Základ	DPH			Celkem		
21%	0,00	0,00			0,00		
10%	0,00	0,00			0,00		
10%	300,00	30,00			330,00		
0%	0,00	0,00			0,00		
osob	0,00	0,00			0,00		
Celkem	300,00	30,00			330,00		
Dat. zdan. pln.: 10.08.21							
Doklad vyhotovil(a): Václav Král							
Poslední den pobytu prosím uvolněte kemp do 11:00 hod. PŘI ODCHODU PŘEDLOŽTE PROSÍM TENTO DOKLAD! *							
Děkujeme * Thank you * Danke schön * Mange tak * Dank u wel * Merci bien * Kilos * Grazie * Köszönöm * Gracias * Tack *							
Dzlekujeme *							
Podpis:							
(1 EUR = 25,500 CZK) CZK							
Placeno: 346,00							
Vráceno: 0,00							

Musím konstatovat, že tento kemp byl značně tišší než ten Soběslavi, také tomu rovněž odpovídala jeho cena

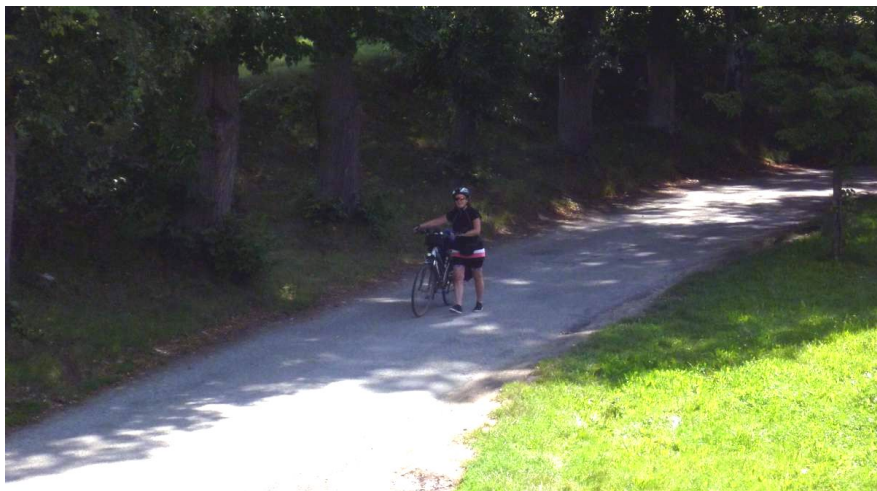
Lek.

Odjíždíme.

Trasa je nyní po silnici. Je to tu kopcovité, ale jetelné. Je krásný den. Svítí slunce a je horko. Kilometry přibývají pomalu. Ale po dovršení pěti jsme v Týně nad Vltavou. A jen jsme do něj vjeli, je tu Billa.

Nakupujeme svačinooběd, hned jej na lavičce ve stínu likvidujeme, a pak rozloučení s řekou Lužnicí. Tady se stéká s Vltavou a my můžeme prohlásit, že jsme sjeli další řeku. Akorát dostat se k soutoku není jen tak. Protože je to tady nejnižší bod, musí se nejdříve nahoru. A to tak, že velmi.

A když už jsme se doplahočili až nahoru a zjistili, že je tu rozhledna, nezbylo, než ji použít.

Ale soutok je ještě kus před námi a to téměř kolmo dolů po pěší stezce. Lenka to jde zdokumentovat, já zůstávám u kol. Mám nějaké potíže s kolenem a tohle, má se na mysli sestup, by mě mohlo až vyřadit z dalšího postupu. A to bych velmi nechtěl.

A tak hlídám kola a odpočívám.

Lenka je tu, plná zážitků a zklamání.

Dig.

Kopec dolů, cedule s popisem soutoku, ale také ohrazené zahrady. Kam oko dohlédne, všude naskládané sic pohledné a opečovávané leč soukromé chaty, chalupy a jiná obydlí. Nezbylo mi, než se vrátit, aniž jsem soutok viděla a nafotila. Vyzpovídala jsem okolní bežkyni, a ta mi poradila jak se k soutoku dostat. S naloženým kolem je to ale poněkud složitější. Necháváme si na tento pohled zajít chuť a pokračujeme dál v naší poufi. Kopec na rozhlednu a následný pohled z ní musí být dostačující.

Lek.

Můžeme tak pokračovat. Nejdříve do města. Potřebuju koupit USB prodlužovák, který jsem zapomněl doma, čímž nemůžu připojit svou solární elektrárnu k napájecímu systému Mašinky. Přijíždíme ke krámu. Ano, mají ale jen metr a půl. Trochu se obávám ztrát v tak dlouhém kabelu. No nic. Instaloval jsem solární elektrárnu, všechno řádně propojil a jedeme.

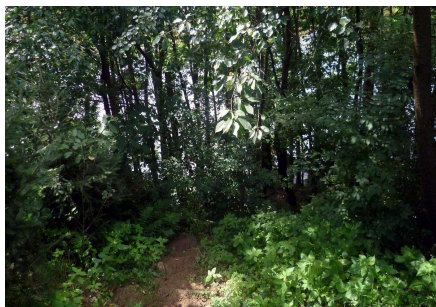
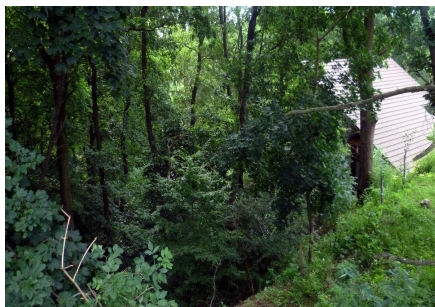
Naposledy jsme objeli zdejší Náměstí Míru a pěkně pěšky vzhůru ven z města.

Expedice 2021

Díl druhý – přejezd na Moravu

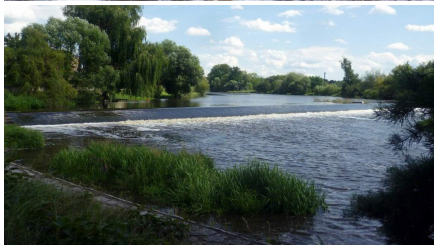
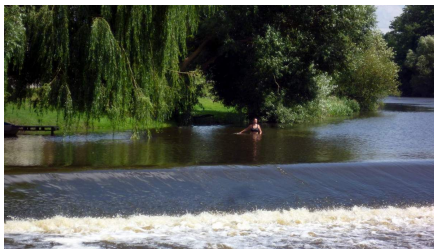
Po nějaké době se terén uklidnil a dalo se jet a to pěkně svižně a pohodově. Míříme na Soběslav. Ano, tam už jsme byli, ale právě uzavíráme smyčku jízdy podél Lužnice a přejezd na Moravu. Že nechápete? Tak to si pěkně vezměte mapu a koukněte se odkud a kam Lužnice teče.

Cestou párkrát opouštíme silnici a pokaždé narážíme na kaluže a bahno. A bohužel na úplně zelené rybníky, naprosto nepoužitelné k našemu ochlazení.

Nedá se s tím nic dělat. Pojedeme po silnici je to o hodně delší, ale o dost méně namáhavé. Nakonec jsme z bláta a louží venku a přijíždíme do

Soběslavi. Lenka vzplanula touhou po koupeli. Prý se ještě nikdy nekoupala v Lužnici . Ok, ale já si raději zdřímnu ve stínu na lavičce.

Po vodě netoužím a navíc už se dva dny nějak necítím být v pořádku. Trápí mě drobné pokašlávání, trocha malátnosti, pohybový aparát mě neposlouchá a další nepříjemnosti. Asi jsem někde přistýdl. Dig.

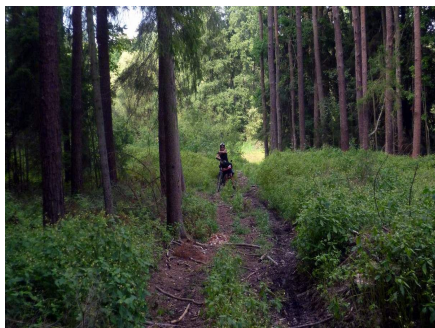
Voda v Lužnici byla ochlazující a i očisťující. Nicméně jedná se o vodu v české řece. Lepší než stojatá voda v rybníku, leč do moře to má velmi daleko. To holt náš Praotec nedomyslel. Takže koupání máme nic moc. Vynahradíme si to ovšem jinými kratochvilemi. Lek.

Prichází Lenka. Crčí z ní voda a tváří se velmi spokojeně. Ještě chvíli odpočívám a to po dobu jejího převlékání z plavek do jízdniho.

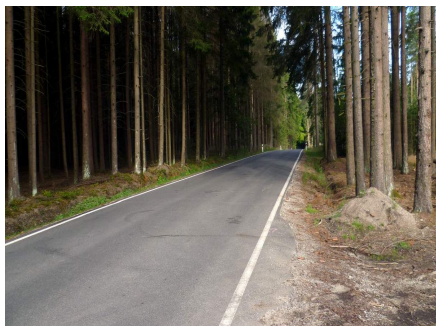
Ženská hrozná! Je převlečená prakticky hned a tak musím vstát a pojedeme.

Odtud je nejbližší cíl Červená Lhota. Lence to furt nějak nejde pod vousy a stále mluví o Červeném Hrádku. Což je samozřejmě zdrojem veselí. Červený hrádek samozřejmě existuje, ale je odtud sakra daleko. Kde? No tak to si vezměte mapu a najděte si to.

Je to blbý. Zase musíme mimo silnici. A navíc do kopce. Ano, opět bahno a hnusná stojatá voda. Kola vypadají jako jedna velká hrouda hlíny. Je to velmi namáhavé a ztratili jsme tolik času, jako kdybychom to objeli po silnici.

Proto další postup upravuji aktuálně jen po silnicích.

Výsledek je ten, že jsme v Červené Lhotě dávno po zavíračce.

Jediná drobná kompenzace je autobus Double - decker upravený jako občerstvení a kolem něj soustředěná lehátka, židle, lavice z stoly.

Po občerstvení a pohovění si v lehátku měním trasu a pojedeme do Deštné. Potřebujeme dokoupit jídlo a povečeřet.

A jsme tu. To první nevyšlo. Je 18.45, všechno, co je jenom trochu obchod má zavšeno, to druhé na druhý pokus ano. Zastavili jsme u nevzhledného lokálu vedle Coopu. Nějak se necítím a tak místo piva dávám malinovku. K jídlu tu mají kuřecí vývar a smažák. Vývar bych si dal. A smažák asi taky.

Musím přiznat, že mě vždy překvapí Déja vu. Tady například nevěřím smyslům, když před sebou vidím ozdobený vánoční stromek i s dárkami. Zkusil jsem se zeptat mladěse, který zde obsluhuje, jestli to také vidí. Chyti se okamžitě. Prý ano. A pokud se něco nezmění, tak na Mikuláše jej sbalí a

uklidí a na Tři krále zase postaví a ozdobí. Miluju okamžiky, kdy se ukazuje, že pako nejsem sám.

Mezi tím nám přinesl jídlo. Vývar byl skvělejší. Ale po dojedení cítím, že je něco v nepořádku. Nějak mi není do zpěvů a tanců. A co hlavně – pochybuju, že do sebe ten smažák nasoukám. Po ochutnání jsem se rozhodl, že to zkusím. Tak výbornej smažák jsem nejedl několik let. Ale nedal jsem to. Dojedla to Lenka a taky nešetřila chválou. Mělo to jedinou vadu. Jídlo se do nás vešlo až po spuštění funkce High Compress.

Po jídle jedeme směr Nová Včelnice s dodatkem, že nejbližší ložnice a nazar.

Povedlo se asi za 3 km. Fantastické místo. Rozložili jsme ležící propriety, uvelebili se a četli si další kapitoly z knihy.

A po setmění konec. Já za sebe jsem úplně zničen. Bolí mě všechno, ztrácím hlas a naději.

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Deštná	53,5	407	60	13,1	28 - 6

Ráno 11.8. středa

Probudili jsme se po sedmé. Cítím se žalostně. Sice jsem se dobře vyspal, ale zbytek je špatně. Kromě toho vůbec nemůžu mluvit. KDO TO ŘEK? Já vás slyším! Jak, že je to dobře a bude klidný a tichý den! Počkejte až se dám do kupy. Pak budu na vás mluvit nepřetržitě aspoň týden!

Posnídali jsme, odhodili plachtu a Lenka také přiznává rozlámanost. A tak v klidu balíme a pojedem. Ještě měníme trasu. Dnes máme jet téměř výhradně mimo silnice a to nedáme. A tím se zcela zhroutil plán Expedice.

Dig.

Ani moc neprotestuji. Oproti Expedici v Polsku, kde kola jela pomalu za nás se nyní opravdu dřeeme a jedeme pomalu. Nu což, jakmile dojedu domů, dané pořeším. Na mě si české i jiné kopce nepřijdou!

Lek.

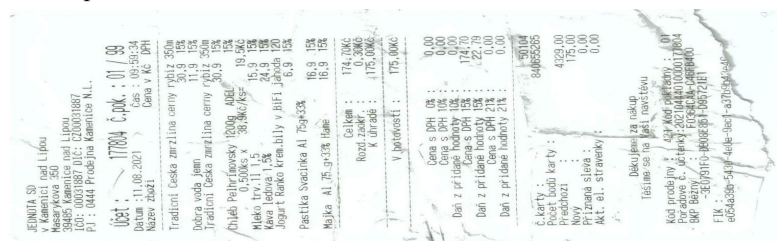
Plánované průjezdy přírodou neovládáme, po silnicích je to téměř dvojnásobně daleko. Navíc mi opravdu není ideálně. Mám trochu pocit nastupující Anginy. Dobře uděláme to takhle: Velmi nerad opustím přípravy, které určitě použijeme jindy a pojedeme směrem na Prahu. Cestou budeme různě kličkovat po zajímavostech a v klidu si užijeme zbytek Expedice.

Otáčíme na sever a vydáváme se vstříc dalším zážitkům. Průjezdni bod je Pacov, 29 km odtud.

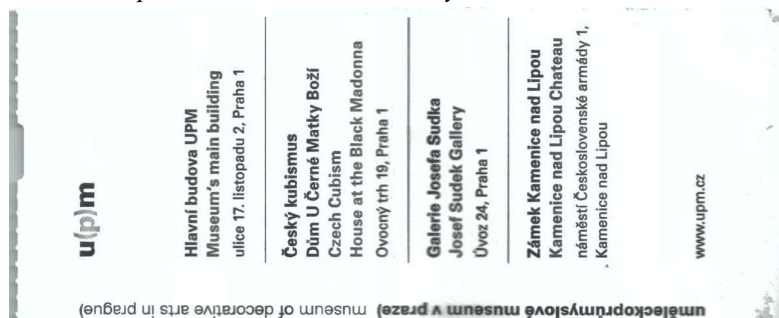
Pacov... Zní mi to povědomě a k tomu s příděchem nepříjemna. Na jedné krátké zastávce jsem hrábnul do mapy a mám to. Tímto bodem jsme projížděli minulý rok s Jardou, a je to v kopcích. A vlastně celou tuto část budeme těsně

lízat západ Českomoravské vrchoviny. No, to máme pěkné vyhlídky. Než se tam vydáme, zastavíme se krátce v Kamenici nad Lipou. Ano, to je ta obec, kde je nejstarší lipa na našem území. Kromě toho je tu zámek a také několik obchodů s potravinami. Tam míříme nejdříve.

Po nákupu a snídanosvačině

popojedeme k zámku. Tady se rozdělíme. Já zalezu někam do stínu kde budu strážit kola a odpočívát, zatímco Lenka se vydá za kulturou.

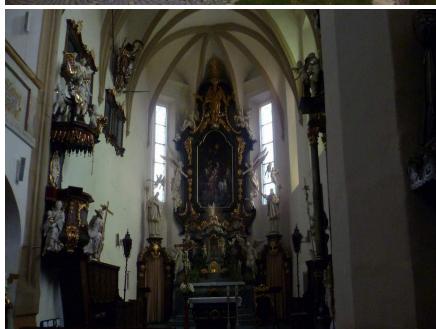
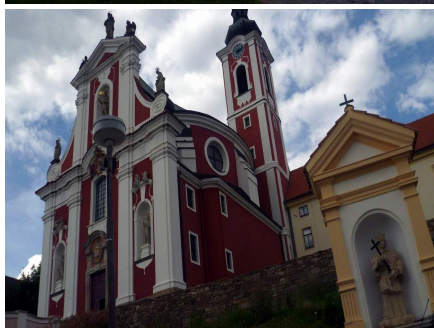

Svítlí slunce, je vedro, kopce jsou opravdu příkré. Nejde mi jet a tak skoro všechny vyvýšeniny tlačím. Děláme časté přestávky a mám dojem, že to Lenku nebaví. Aspoň jsem pustil muziku a dobře se bavíme texty punkových kapel. Cesta je pořád v duchu prudký dlouhý kopec nahoru, příkrý krátký sjezd dolů. A tak se přihodilo, že někde tady jsem nabral dnešní maximálku (najdete v dnešních technických datech). A už to tu začínám poznávat. Pacov bude nedaleko. Také podle příkroste kopců tam už brzy budeme. Je vedro a slunce je nepříjemné.

Za neskutečné dřiny jsme dorazili do Pacova. Hned nás vedu k hospodě, kde jsme na minulé Expedici s Jardou večereli. Zaparkovali jsme, sedli si do stínu a nechápu co se děje. To, že je mi mizerně zcela pomijím. Jde o nabídku v jídeláku. Jen pizzy a na přání smažák. To nechápu. Vloni jsem se tu tak dobře najedl. Aha, už to vidím. Minule se podnik jmenoval U radnice a provozovala jej obec. Dnes se to jmenuje Restaurace a Pizzerie na náměstí a provozuje to soukromník. Takže pozdní oběd ne e. Vylepšili to pivem. Mají 13ku Regenta. Chutná výborně, akorát po druhém kousku už o něm vím. Dig.

Opět jsem prosmýšlela centrum Pacova. I zde je mnohé k vidění. Jedná se o město v okrese Pelhřimov v Kraji Vysočina, 17 km severozápadně od Pelhřimova, na západním

okraji Českomoravské vysočiny. Žije zde přibližně 4 700 obyvatel. Jeho historické jádro je rovněž městskou památkovou zónou a já vše opět pečlivě zdokumentovala. Lek.

Restaurace a pizzerie Na náměstí
Náměstí Svobody 170, Pákov 355 01

DIČ: C6354031598

Telefon: 565 444 900 www.pizzeriaepavov.cz

Paragon č.: 2101002655 Zak. č.: Základka 3A
Datum zápisu: 11.08.2021 Čas: 14:57:26

Název	DPH	Množství	MJ	J.cena	Cena
Regent 13° 0.5 l	10.0	4.000	KS	36.00	144.00
REKAPITULACE:	10.0 %	ZÁKLAD	130.90	DPH	13.10
Celkem k úhradě				144.00	

Program dodává www.micropap.cz

Děkujeme Vám za Vaši návštěvu!

No, asi je čas popojet. Vyhrabali jsme se na další kopec a dalším postupem zjistili, že se poměr nahoru a dolů změnil. Teď je to asi 1:1 s tím, že je menší příkrost. Což má za následek, že některé i vyjedeme. Postup je pomalý, cestou i odpočíváme, ale nevadí to. Není kam spěchat. Jenom mě zlobí špunt v průduškách. Samotné dýchání pálí v krku a dál je špunt. A to byste nevěřili kolik potřebujete vzduchu k jízdě na kole.

Slunce pomalu zapadá, vedro opadlo od dnešního cíle - hospody v Louňovicích pod Bláníkem, jsme pár kilometrů. Ale ty jsou báječné. Směr vzhůru už nestojí za zmínku, zato sjezdy jsou přímo ďábelské. A tak upalujeme podvečerem, až brzdíme v cíli, tedy u hospody. Jsem rád, že jsem od kola došel k lavičce a posadil se. Mám totálně dost. Asi bude nutné si přiznat, že někde něco zdravotně nevyšlo. Při jedné ze zastávek u kapličky jsem se pokusil stabilizovat půlkou Nutely. Obvykle to funguje tak, že se mi do těla nahrne

energie a kromě nové síly na cestu se opraví některé drobné nesrovnalosti jinde v těle. Ale tentokrát se nestalo vůbec nic. Což je hodně blbý. Ok, provedu další pokus o stabilizaci tady.

Prohlížím kratičkový jídelák a nevybral jsem si. Všechno smažené, a kromě řízku, všechno sýry a hranolky. Fakt nechci. Tak aspoň dáваме dvě piva a pojedeme se někam uložit.

Že nebude jen tak najít zde nocleh, jsem předpokládal. Konečně, znám to tu. Ale že kvůli tomu budeme muset proniknout uzavřenou stavbou, jsem opravdu nečekal. Kvůli 30ti metrům rozhrabané silnice rozhodně nebudu pořádat poznávací výlet celými středními čechami.

Procpali jsme se. A teď někam do přírody. Samozřejmě pěšky. Já už jet vůbec nemohu. Kromě toho jsme na polní kamenné cestě do kopce. Smrdí tu hnůj. Možná to souvisí s tím prasečkem tady za plotem. Musíme kus dál. Našli jsme. Je to nejrovnější plácek v širokém okolí. Po mém odpočinku jsme

s přestávkami postavili plné doupě a po setmění odpadli.

Lenka ještě povečeřela Jndřichohradecký Rum, který s sebou veze, a konec. Ani jsme nečetli. Dig.

Kombinace dvou třináctek a pár loků Jindřichohradeckého Rumu si vybrala svou daň. O světě jsem v ten večer příliš nevěděla. Nicméně ráno jsem již zase jako rybička (ne leklá prosím). Lek.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Hora Blaník	76,2	480	72.5	13,4	32 - 11

Ráno 12.8. čtvrtek

Probudil nás traktor s nějakým přídatným zařízením. Nedaleko od nás přes půl hodiny vyvíjel hlasitou činnost. Pak odjel a já ještě usnul. Znovu mě probudilo vedro. Otevření očí zabořilo. Podíval jsem se do slunce. Sice bylo za plachtou, ale světelný náraz byl pořádný. Jakékoliv pokusy o pohyby selhaly. Mám pocity rozpáleného olověného odlitku. Navíc mi nejde dýchat, v krku mám ohnivou vodu (kéž by), pokus o polknutí málem skončil udávením. No to je zase jednou ráno, raničko. Lenka vedle se pohnula. Při pokusu o popřání dobrého rána mě málem opustily průdušky. Teda co s tímhle budu dělat...?

Po nějaké době Lenka začala komunikovat. Ne tak já. Zmohl jsem se na pár základních posunků a tím to zvadlo. Postupně jsem se převedl do nouzového režimu a začal se přibližně pohybovat. Hned na první pokus se mi povedlo uvařit a nepřipálit čaj. Pak jsem do sebe přes obrovské přemáhání nasoukal chleba s paštikou a zalil oním čajem. A pak, dlouhý odpočinek. Je mi pekelné vedro. Odhodili jsme plachtu a nic. Žádné zlepšení. To je teda dost bída. Postupně, velmi pomalu jsme dosnídali, zabalili a přichystali odjezd. Přesuneme se do Benešova na vlak a tam to pro letošek zamáznem. Teda ale jak mě to sere! Tolik práce s přípravou tras, generální opravou Mašinky a užili jsme si to 5 dní.

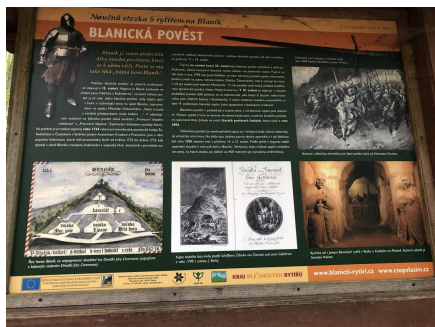
Ještě se stavíme na Blaníku, když už jsme tady. Už jsme tudy projížděli několikrát a slíbil jsem, že se tu jednou zastavíme a vylezeme nahoru na rozhlednu. Tak teď je to "jednou". Já nahoru nepůjdu. Prostě na to nemám. Jen doprovodím Lenku na parkoviště.

Odjíždíme. Úplně první zastávka po opuštění noclehu byl Coop v Louňovicích. Doplnující snídaně a drobný nákup potravin.

JEDNOTA Benešov, družstvo Benešova 1064, 256 01 Benešov IČ: 00031739 DTG: C200031739 Prodejna 254 Louhovice			
Daňový doklad č. 025401215723 12.06.2021 09:20:22 P01			
MD	Zboží	Množství	Kč/MJ Cena Kč
15	RANKO Jog.krém jahoda 120g		6,90
	Akční cena		23,50
15	Mix Jedových nápojů 500 ml		7,90
15	KLASIK Pramen.voda sycená 2l		22,90
15	Citrocola 2l	KDF	61,20
Celkem:			-0,20
Zaokrouhlení:			61,00
K zaplacení:			7,98
z toho DPH 15%:			
Přijatá částka:			61,00
Id provozovny/dokladny: 131/P01 BKP 5980F042-6170D00B-423175AC-87B40409-10C4087 FTK abad4327-562a-4e4f-a8db-a51f178289f2-01 Tržba evidována v běžném režimu.			
Děkujeme Vám za Váš nákup!			

A teď už vzhůru.

A jsme tu. Parkoviště. Velkou část jsem šel pěšky, ale dovedl jsem se až sem. Lenka jde na rozhlednu, já zůstávám na lavičce ve stínu. Odpočívám, co mi síly stačí.

Probudil jsem se velmi nepěkně otláčen a vůbec je mi nepříjemno. Lenka tu ještě není? Odešla před hodinou a půl. Ale ne, určitě se jí nemohlo nic stát. Je to holka šikovná a dává si na sebe pozor. A i kdyby, je to tu plné lidí a tak už bych to věděl. Ale kde je? Spojit se s ní nelze. Není tu signál. Přesunuji se na parkoviště, kde nám hlídá kola strážkyně parkoviště. Viditelně by si ráda povídala. Mně mluvit nejde. Nicméně z toho, co jsme si sdělili, je divné, že by Lenka měla být pryč tak dlouho.

Než jsme si to stihli povyprávět, jsou tu dvě celkem pěkné dívky a s nimi Lenka. Všechny se tváří, že bych se je neopovázil požádat o sex ani v případě dlouholetého soužití. Z Lenky postupně vylezlo, že se ztratily. Tak to musím všem třem přiznat status umělkyní. Ztratit se v Čechách, navíc v místech, kde si můžete vybrat dvě turistické značky vedoucí tamtéž, to fakt vyžaduje umění.

Škrábu se po červené do docela prudkého kopce. Po více než půlhodině celkem ostré chůze s přestávkami na oddych jsem nahoře. Je tu dřevěná rozhledna.

U vlídné paní dole si kupuji spořádaně lístek za 30 Kč a šlapu ještě další schody nahoru.

Nicméně ten výhled!

Jsem na rozhledně zatím sama a tak si tu krásu plně vychutnávám a mapuji ji. Po více jak 10 minutách přichází další návštěvníci a tak se mám pomalu k odchodu. Místa zde není na rozdávání ...

Dole si říkám, nahoru to šlo po červené, nyní zkusím trasu po zelené. Červená byla pro zdatné borce, zelená pro ty méně výkonné...

Jdu již drahnou dobu po zelené a dohonila jsem i jiné návštěvnice Blaníku. A to bylo docela mé štěstí. V mobilu mám totiž tento měsíc již všechna data spotřebována a nové se mi dokupovat nechce. Po chvíli jsme se s návštěvnicemi zapovídaly a zelenou značku ztratily. A tak chvíli paní nastavuje ve svém mobilu správný směr a my se prodíráme lesem k cestě... Již jdu zpět déle než hodinu. Konečně vidím silnici a musím konstatovat, že se mi docela ulevilo. Ovšem z lesa jsme se všechny vynořily na zcela jiném místě, než na jakém jsem opustila

odpočívajícího Diga. Ke správnému parkovišti vedla ještě více jak půlhodinová, poměrně ostrá chůze. Holt bez správné navigace není možná žádná kratochvíle ani v Čechách. A jsem Digovi velmi vděčná, že nás vždy dovede, kam potřebujeme. Lek.

Postupně jsme si vysvětlili jak se to přihodilo a se strážkyní jsme dodali, že kdyby bývaly přešly silnici, byly by na Malém Blaníku. Lenku to zaujalo, ale návrh návštěvy dalšího kopce, kde navíc nic není, zamítla.

OK, je krátce před polednem, asi popojedem. Prý na oběd. A zase do Louňovic. No nevím, dělat dvakrát stejnou hloupost? Ale dobře.

Po zaparkování a obsazení stolu zjišťujeme, že oproti větětšku je tu jiný jídelák. A podstatně zajímavější. Mně se líbí prasečí řízek s bramborama. Ano, čtete správně. Obyčejné, vařené, omaštěné brambory. Ale pivo nedám. Zkusím Birel. Tady píšou, že je to zase nějaká nová receptura. No, uvidíme.

Tak řízek, teda opravdu jsem nezaváhal. Jenom se mi špatně polyká. A Birel? Je malinko jiný, než grepový, celkem osvěžuje, lze zařadit mezi pitelnosti..

Po obědě jedeme. Do Benešova je to 25 kilometrů, a pokud nechcípnu, tak

to dáme.

Nejede se mi dobře. Ať dělám co chci, nejede mi to. Jasně, jsou tu kopce, ale to neznamená, že je musím jít všechny pěšky! Tak jsem nám aspoň k dobré pohodě pustil muziku. Tentokrát Těžkej Pokondr. Je horko, jen chvílemi a to při jízdě z kopců to trochu chladí. Panorámata kolem jsou úhvatná. Stačilo by vyndat foťák a byla by jedna tapetovka za druhou. Přijeli jsme do Postupic. Nic zvláštního. Do Benešova je to 11 kilometrů. Jenom začínáme pěkně z ostra. Příkrý kopec 1,5 km dlouhý. Ale i tady je světlý bod. Zralé a sladoučké ostružiny. A při tom samozřejmě odpočinek. A překvapení. Kromě zrníček v zubech se mi o dost líp dýchá. Po ostružinách? Nechápu. Ale rád to připouštím.

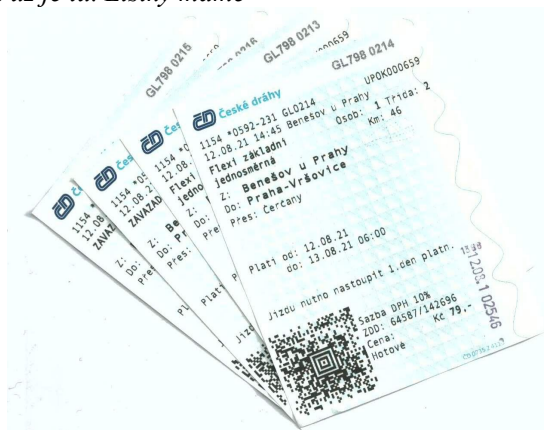
Jdeme dál. Vedro je na padnutí, vzduch se ani nehne. Kopec je pořád nahoru. A pak? No jasně, dolů. A dlouho. A rychle. A pohodově. A na křižovatce před Benešovem jsme je potkali. On a Ona. Tak v našem věku, naložení jako my, a pěkně upalujou. Nacpali jsme se mezi ně a já začal s komunikací s Ním. Jsou na cestě pátý den, vyjžděli z Tišnova, dnes poslední nocleh v Čerčanech, Pak Praha a vlakem domů. Moc pěkné. Také jsem se pokusil popsat co my, ale pořád mi selhávala mluvidla. Jede se s nima fakt dobře. Zejména On na tom vyložene nesedí poprvé. Jsem šťastný, že kromě nás ještě někdo dělá to co my. Na křižovatce k nádraží se loučíme. Dig.

Škoda taková dva by se mi do naší party moc zamlouvali. Hned by bylo o něco veseleji. A jak to s nima upalovalo! Lek.

Ještě kousek a jsme před nádražím. Vecpali jsme se do budovy a Lenka k pokladně. Jede nám to ve 14.58. Je 14.44 a tři lidi před Lenkou. Nevidím tam, ale je tam nějaké pozdvižení. Dokonce se ke mně donesl útržek věty: „...máte to támhle napsaný...“ Dig.

No, vysvětlovala jsem paní v pokladně, že je tam od toho, aby prodávala lístky a tedy dělala svou práci a ne od toho, aby se vybavovala s kolegyní. Neměli jsme mnoho času na přesun do vlaku s naloženými koly a čekat na další se nám nechtělo. Lek.

Aha, Lenka už je tu. Lístky máme

A teď na druhé nástupiště. Podchodem to nemáme. Já už nezvednu ani odlehčené, suché brčko a Lenka naše kola neunes. Musíme přes nájezdy. V cestě je plot. Nějaká cikánka nám poradila, že kus zpátky se dá dostat za něj. Popošli jsme a upalovali o stopéro na perón. Vlak má za minutu odjet. Avšak vládne tu klid a pohoda. Najeli jsme s kolama do vagónu, zaparkovali je, sedli si a akorát naskočila klimoška. Skvělé. Znamená to dvě věci. Zaprvé budeme ochlazení, což aspoň já potřebuji, a zadruhé právě se zvedly sběrače k troleji a za chvíli pojedeme.

Hmm, tak ne. Klimoška ztichla a na vedlejší koleji dobrzdil rychlík na Prahu. Asi nestihá, ale stejně ho musíme pustit. Kromě toho tam průvodčí cosi čaruje u dveří druhého vagónu. Za chvíli tam přijuchal nějaký makáč v oranžové vestě. Teď čarují společně. Načež se oranžový mužík zvedl, začal rozhazovat rukama a odešel. Průvodčí opravdu zprudka praštil dveřmi a vedlejšími nastoupil. Po minutě úplného klidu se rychlík rozjel. Ne tak my. Pořád čekáme. Už máme na odjezdu sekeru 10 minut. Klika je, že je nám úplně šumák kdy budeme v Praze.

Á, pozor, naskočila klima. Zahvívaly bzučáky od dveří, několikrát to bouchlo a rozjíždíme se. Jsem natolik odepsán, že se mi myšlenky rozutekly, a když zase byly pohromadě, stáli jsme někde mimo nádraží. Po vedlejší koleji nás předjel nákladní vlak. No tak jasně, kšeft má přednost před dopravou normálních lidí.

Rozjíždíme se. A to už jsme v Praze. Na zastávce Praha Eden, která ještě není v provozu a jen se projíždí, jsem se začal loučit s Lenkou a připravovat se na výstup. Ano, pokusně vystoupím ve Vršovicích. Na nádraží sice pořád burácí rekonstrukce, ale už to vypadá, že je v provozu podchod. A k němu jsou z nástupišť sjezdové rampy a ústí tunelu je na ulici vedle nádražní budovy.

Tak milá Lenko, měj se fajn, děkuji za účast na tomto podniku, byť poněkud předčasně ukončeném a zavoláme si.

Vlak zastavil, vyvezl jsem Mašinku na perón a jsem hned u rampy dolů. Vlak s Lenkou odjel směrem na Hlavák a je to. Mrzí mě, že to kvůli mně dopadlo takhle a znovu se omlouvám, ale na další cestování teď nemám.

Vyzkoušel jsem nový podchod. Opravdu funguje skvěle. Ještě není hotový, ale použitelný ano. Na ulici nasedám a vydávám se na poslední kilometr. Je mi to tak líto...

*A jsem před barákem. Klíče, Mašinku do sklepa, vana, postel a je po mně.
Dig.*

Dorazila jsem na hlavák, koupila lístky na metro, výtahem dojela na perón metra a vystoupila na Proseku. Vana a postel. Ráno jsem odstrojila kolo a vyprala vše potřebné... Lek.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)	
Praha	52,6	510	30,2	14,3	22	- 29

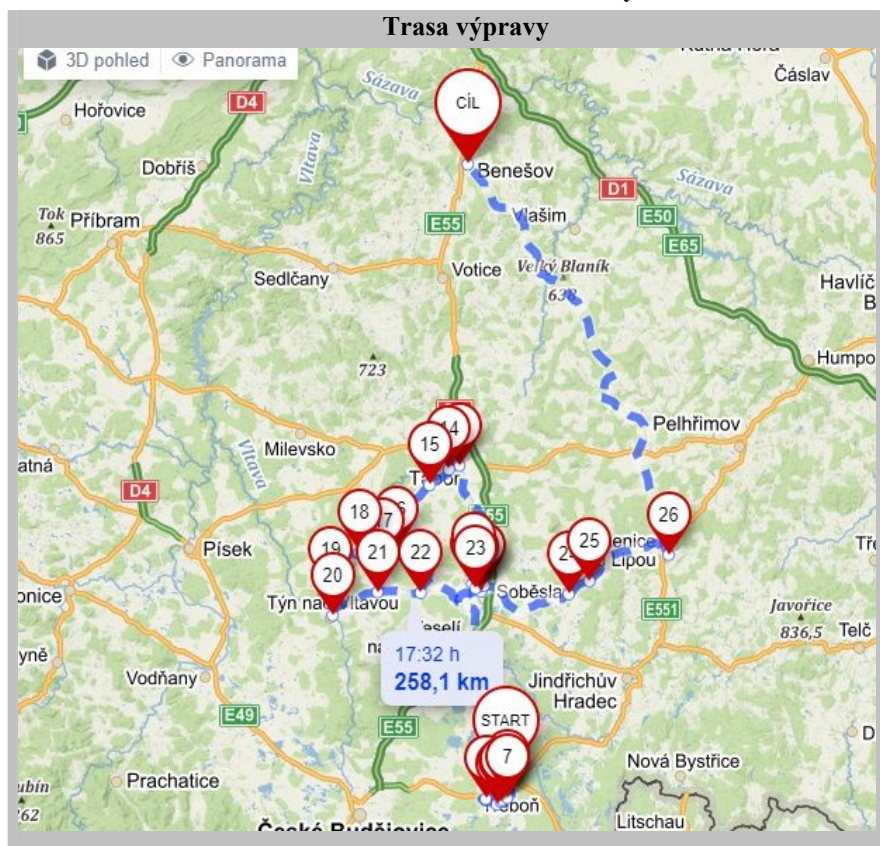
Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

Dva Expediční...: Dig a Lenka

296 km

Daniely

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Vlad'ka (Vlo), Jarda (Jaš), Dig (Dig), Kachna (Jař), Lenka (Lek),

Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Závěrem:

Co dodat? Mám zlost! Tak když už je technika v naprostém pořádku, trasa víc než krásně propracovaná, tak mě skolí nějaký neduh? No krucinál!

Na druhou stranu, co jsme projeli a zažili bylo, pravda, velmi náročné, ale taky krásné. Jen škoda, že jsme to neprojeli celé. Dig.

Výprava se nám poněkud zvrhla, ale i za těch pět dní jsme toho viděli a zažili spoustu. Příště ale již budu vybavenější a do prudkých kopců mi pomůže technika.

Digovi přeji ať mu doktor nezjistí nic závažného a těším se na další výpravy. Lek.

Obrazová příloha

Třebon prázdné nádraží

Cesta kolem Světa

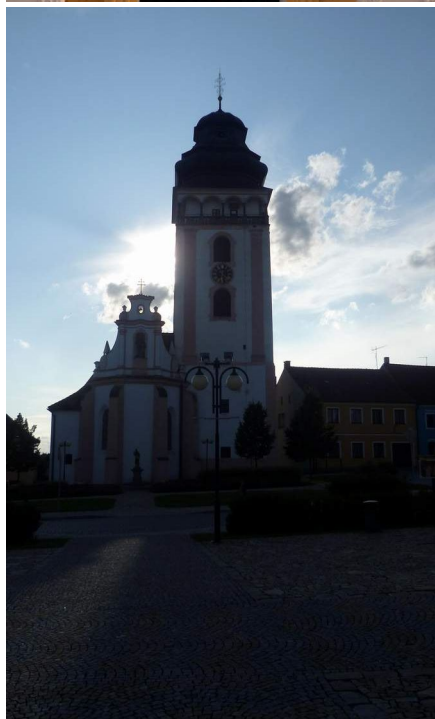
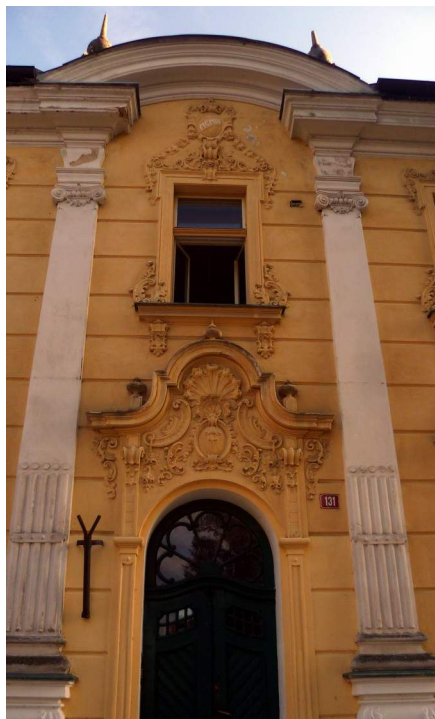

Bechyně

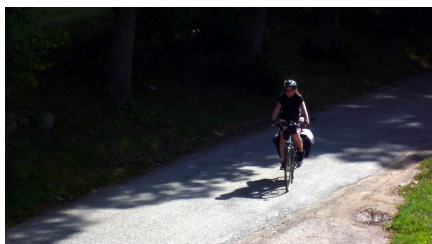
Bechyně

Bechyně

k rozhledně nad Týnem n. Vlt.

Historické informační centrum Týn nad Vltavou

VLTAVOTÝNSKÉ PODZEMNÍ CHODBY

Vltavotýnské podzemní chodby jsou středověké, podle archeologických nálezů vznikly patrně v 15. století. Jsou ručně zářezány ve skalnatém podolí, které tvoří historická osídlení. Novou vlnou zájmu o tyto chodby v posledních letech nastala. V současnosti náměstí se záchrannou pítavou vody, díky před nebezpečím včetně únikové cesty nebo třeba dnové neurčitosti terénu.

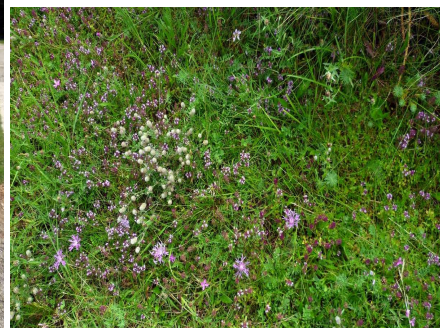
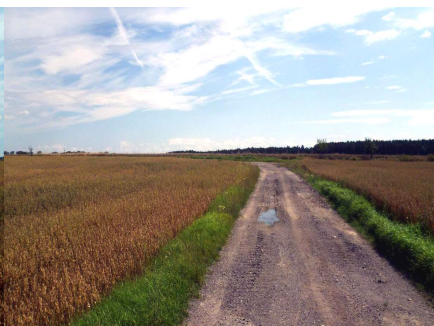
Popis trasy:
Po získání vstupenky v turistickém informačním centru se stáčí z dopravního příjezdu do sklepení pod budovou zámku. Zde o historických prostorech, sklepeních, podzemních cestách, které jsou nyní, nikoli, v několika metrech a cca. 10cm podzemní vody a ojeté vyhledat, zde prohledat celou trasu, nebo pouze její prvních částí. Trasa je dlouhá přibližně 160m, je třeba ji projít oběma směry, celková délka je tedy cca 320m. Z hlavní trasy odbočuje několik dalších směrů, 11 vodní, směrem venku směrem a dle nové expozice. Součástí trasy jsou dvě státní zastávky na stanicích či podzemních výstupních chodbách na povrch, z nichž jeden zastavuje náhle - lze se k němu dohodnout do 15 - 18. a tím jeden zastavuje náhle - lze se k němu dohodnout do 15 - 18.

Otevírací doba podzemí

	po	úte	st	so
leden - duben	–	–	–	–
květen	–	–	–	10.00-16.00
červen	–	13.00-16.00	10.00-17.00	10.00
červenec - srpen	–	10.00-17.00	10.00-17.00	10.00
září - prosinec	–	–	–	–

PROCHÁZKY VÝSTUP V CELOU HODINU
Kontakty: Turistické informační centrum Týn nad Vltavou
 sídlo: Týn nad Vltavou
 275 01 Týn nad Vltavou
 telefon: 385 772 360
 e-mail: info@tynnadvltavu.cz
 www.tynnadvltavu.cz

Týn n. Vlt.

přejezd Týn – Soběslav

Blaník

A to už je úplně všechno.

© Hell's Tour_{club} 2021
Dig & Lek
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz